

Most jött vissza K. C.-től, meg van elégedve, mert C-r igen örvendett azon, hogy nyíltan és cathgorice szólt Lajos. — Holnap fogunk a főhadiszállásokra menni. C-r velünk adja megbízottját, Nijgrját, hogy Lajos útján intellectuális és materiális senechal legyen. Ma este még egy értekezlet leend a két főnök közt. Az orosz hidegszik, a háború localisálását óhajtja.

58.

Torino, 1859 június 24.

KOSSUTH LAJOS IHÁSZ DÁNIELNEK AZ OLASZORSZÁGI
MAGYAR SEREG FELADATAIRÓL.⁹⁹

Sk. levél: O. L., N. M. 1848—49-es ir. Fasc. 1358.

Ihász Ezredes úrnak.

Kedves Ezredes úr!

Semmit sem óhajtok forróbban, mint hogy a parancsnoksága alatti vitéz Magyar sereget, mi hamarébb láthassam, 's szenvedő Hazánk nevében üdvözölhessem.

Ha még nem vagyok körükben, csak azért nem vagyok, mert közös Hazánk iránti szent kötelességemnek tartám Olasz honbai megérkezésemnek legelső perceit is mindgyárt arra fordítani, hogy tisztába hozzam a hatalmasságokkal, mi az a mit tőlük hazánkra nézve várhatunk.

Ezt tisztába hozva egyszersmind az olasz honbani Magyar hadseregnek összesen és személyenkint javát akarom, biztosítani 's megszerezni rendeltetésöknek azon alapot, mely után mindnyájok lelike sóvárog.

Ezen alap alatt azt értem, hogy Magyar Hazánk felszabadításáért küzdhessenek.

Tudom hogy ezen vágy vezette őket a Magyar három színű lobogó alá.

Hiszem, hogy ha azt mondhatandom nekik: „Vitézek a cél biztosítva van! Minden lépést mellyet előre teszünk, a végett tesszük, hogy Hazánkba jussunk, ott vivandók ki a szent harczot, mely Nemzetünket a nyomor és elnyomatás siralmából a jólét és szabadság templomába vezetendi” — ha ezt mondhatom Önöknek üdvözlétül, hiszem nem lehet olly akadály utunkban, melly a Hazába vezet, hogy Önök bajnok karjai azt le ne győznék.

Ezen biztosítás megszerzésének óhajtása vezérli lépteimet a Francziák hatalmas Császáranak, 's Piemont vitéz királyának fő hadi szállására, hová útban vagyok.

Eljárásomban kedves kötelességemnek tekintendem a szervezésben lévő Magyar hadsereg kellő ellátására úgy, mint nemzeti önérték kielégítésére gondoskodásomat kiterjeszteni.

⁹⁹ Sokat olvasott, gyakran hajtogatott, gyűrött kék-kockás levélpapíron. A kiáltványszerű levelet közölte Ihász másolatából Pulszky Ferenc (Életem és korom, II. köt. 196—198. 11.)

Mihelyt ezek iránt tisztában leszek, Önök táborába sietendek.

Abban bízhatnak Önök, hogy én senkit nem fogok áltatásokban ringatni, 's hogy a mint célunk egy, a haza felszabadítása, úgy én e célra szentelve életemet, atyai hűséggel hordozom szíven mind-azok javát, érdekét, becsületét, kiknek magamat a szent cél elérésében bajtársuknak nevezhetni büszke vagyok.

Felszollítom tehát Ön által a parancsnoksága alatti Tiszteket és bajnok legénységet, hogy eljárásom eredményét nyugton s bizalommal várják be.

Ha Isten segít, hogy a Magyar lobogót, feltámadásunk eme zálogát szélnek eresztjük, Önök vitéz soraie lesz a dicsőség a hontörő Magyar hadseregnek magkövét képezni.

Nagy dicsőséghez nagy köteleességek vannak csatolva. Az Olaszokban szervezett magyar seregnek nem csak vitézségben kellend magasztos példát nyújtani a Nemzetnek, hanem rendben 's fegyverben is, melly nélkül sem győzni nem lehet, sem katonai a világ tiszteletére nem számíthat.

Meg várom, hogy a parancsnoksága alatti sereg becsület érzete minden bujtogatásokat férfiasan eltávolítand soraikból, 's hogy a rend, erkölcsiség 's fegyverem olly hű örré talál mindenki saját önérzetében, mi szerint legkisebb sem történendik a mi Nekem vagy lehetetlenné tenné vagy csak nehezíthetné is azt hogy úgy a hazának, mint Önöknek összesen és egyenkint érdekeit biztosíthassam.

Ohajtom, hogy mint magyar hazafi biztos kilátás örömevel, mint a nemzet főnöke pedig nemes elégedéssel üdvözölhessem Önök bajnok sorait.

Éljen a szabadság! Éljen a Haza!

KOSSUTH LAJOS

Kormányzó

59

London, 1859 június 24.

PULSZKY KOSSUTHNAK ANGOL BÉKEKÖZVETÍTÉS ESHETŐSÉGÉRŐL.

O. L., N. M. Kossuth-ir.

A' kormányzónak.

1. Megtudván tegnap előtt estve Szabó Istvántól, hogy a Szardíniai Követség által magyaroknak kiadott uti leveleket nem visálják a' francia Consulatusnál, elmentem tegnap Park Lanebe, 's nem találván a követet otthon, felszólítottam Gróf Cortit, hogy a' francia követségnél eszközöltessék ki a visálás. Megígérte, hogy a követnek megmondja kívánságomat, azonban ma reggel tudósít, hogy szükséges miszerint Olaszországból instructio jöjjön a francia Consulatushoz e' részben. Ámbár nem említi Persignyt, úgy látom, hogy ez nem akart maga intézkedni.

2. Voltam Monchton Milnesnél, megmondtam, hogy kívántam volna neki a' külügyi hivatalban mint alstátustitkárnak tisztelkedni, ő felelt, hogy Lord John a házban foglalván helyet, Lordot kellett